

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XI. Hortatur ad humilitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

regno meo. Et vos ergo, filij, tantam
habentes impositam nubem testium,
per patientiam boni operis, per incom-
moditates, & abiectiones, quae sunt di-
cissimae paupertatis comites, ad me ve-
nire properate. Cauete mundi cōfilia,
quae & seruos meos subducere solent,
dum paupertatis statum profitentes,
nihil necessarium sibi deesse volunt, &
indigne ferunt si defit. Non docui ego
has doctrinas hominum me patientē
sequi recusantium. Non sunt hi veri,
ac beati pauperes spiritu, quorum est
regnum cælorum. Ne sequamini prē-
ceptores hos, quosego non misi, pro-
phetas hos, quibus ego non sum locu-
tus. Estote veri, & sinceri discipuli
mei, & paupertatem, dulcissimam spō-
sam meā, cælestibus gaudijs fœcūdissi-
mā medijs visceribus imprimite, & e-
go scribam nomina vestra in medio
corde meo.

CAP. XI.

Horratur ad humilitatem.

SI SCIRENT homines, ô filij
dilectissimi, donum Dei, quo hu-
milia corda gaudent: si sci-
rent, quam sit propitius Altissimus

D e Pater

Pater meus erga humiles trementes sermones eius: & si saxis duriores essent, ad humilitatis studium conuerterentur. In altis habitat Pater meus, & superbos præcipitat: Sed humilia corda amantissimè respicit in Cælo, & in terra. Suscitat à terra inopem, & de stercore erigit spiritu pauperem: ut se deat cum principibus, & solium gloriæ teneat. Et ego quidem, qui in terra, quam dedi filijs heminum, humilitatem exercui (vbi, licet essem vnigenitus à Patre, plenus gratiæ & veritatis, regnare nolui) humiles animos, tanquam dulcissimos fratres meos, amplector. Tanta est enim suauitas humilitatis, quam à præsepio usque ad crucem verbis, & operibus sine intermissione, docui; ut à simplicium, & humiliūm conuersatione abstinere vix possum. Si ergo vobis placet societas, & conuersatio mea, recumbite, filij, in nouissimo loco, & paruuli estote in oculis vestris. Non enim habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam: superbo oculo, & insatiabili cordi nunquam amicus ero. Respiciam potius in

tes
ef-
te-
&
or-
in
de
se-
lo-
ra,
ta-
ni-
tis,
an-
m.
ni-
ru-
ni-
of-
&
in
o.
in
bi-
di-
ti-
in

us in orationem humilium, nec spernam vñquam preces eorum: facti sunt enim ad proportionem humillimi cordis mei. Veni ego vobis ministrare, & meipsum exinanire, vt in me quid à vobis agendum esset, disceretis. Ego versus sum hominibus in parabolam, factus, opprobrium hominum, & postrema abiectio plebis: quomodo ergo fastum assumere, & maiores alijs videi contenditis? Quomodo sub nomine christiano, quod mundi contemptum, & demissum cor sonat, elationem (capitalem inimicam meam) abscondere tentatis? Quid est hoc? Nunquid non aperte reuelatus sum seruis meis testificans, quia omnis qui se exaltat, humiliabitur? Quare ergo, perfunctiones etiam spirituales, & sacras, magni in Ecclesia mea apparere desiderant? Descendite iam, filij, è lateribus Aquilonis, & capitibus vestris cinerem aspergite. Vos vocatis me, Magister, & Domine, & bene dicitis: sum enim. Si ergo ego Dominus, & Magister laui pedes vestros, & vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim, quo

D 3

ferrea

78 De Prudentia iustorum

ferrea corda domarentur, dedi vobis:
ut quemadmodum ego, flexis genibus,
feci vobis, ita & vos, demissō corde, fa-
ciatis.

CAP. XII.

Hortatur ad mansuetudinem.

AT TENDITE, filij, legem noui
testamēti mei, & subdite collum
iugo suauissimæ mansuetudinis meæ.
Sedes superborum destruxit æternus
Pater meus, & sedere fecit mites pro-
cis. Propterea ego, qui mitis sum super
omnes, qui morantur in terra, pacifi-
co regno cordium, constitutus sum rex
ab eo, super Sion montem sanctum e-
ius. Sed & purissima Virgo, & genitrix
mea, quæ est inter omnes Adæ filios
mitis, ciuibus supernæ Ierusalem, ut
Regina mundi, præposita est. Hoc est
regnum amicorum meorum non pu-
gnando, sed parcendo, & perferendo
paratū, cui cessit lacerans fortiter vn-
gula, nec immobilia carpsit penetra-
lia. Hoce est regnū eorum, quos ego cā-
didissimus Agnus Dei, misi in omnem
terram, tanquam agnos inter lupos,
cūm

